

The Hidden Words

كلمات مكنونه

by Bahá'u'lláh

به نام گوینده توانا

In the Name of the Lord of Utterance,
The Mighty.

ای صاحبانِ هوش و گوش

**1. O YE PEOPLE THAT HAVE MINDS
TO KNOW AND EARS TO HEAR!**

اوّل سروشِ دوست اینست

The first call of the Beloved is this:

ای بلبلِ معنوی
جز در گُلْبُنِ معانی جای مَکُزین

O mystic nightingale! Abide not but
in the rose-garden of the spirit.

و ای هدهدِ سلیمانِ عشق
جز در سبایِ جانان وطن مگیر

O messenger of the Solomon of love!
Seek thou no shelter except in the
Sheba of the well-beloved,

و ای عَنقَایِ بقا
جز در قافِ وفا محلّ مپذیر

and O immortal phoenix! dwell not
save on the mount of faithfulness.

اینست مکانِ تو
اگر به لَامَکَانَ به پَرِ جان برپری
و آهنگِ مقامِ خود رایگان نمائی

Therein is thy habitation, if on the
wings of thy soul thou soarest to the
realm of the infinite and seekest to
attain thy goal.

صاحبان *sáhibán* owners

هوش *húsh* mind

گوش *gúsh* ear

سروش *surúsh* song

بلبل *bulbul* nightingale

معنوی *ma'naví*

گلبن *gulbun*

معانی *ma'ání* meaning

مگزین *maguzín*

هدهد *hudhud*

The hoopoe bird, often a guide
in Sufi literature.

سلیمان *Sulaymán* King Solomon

عشق *'ishq* love

سبا *Sabá* Sheba

جانان *jánán* The Beloved

وطن *vaṭan* homeland

عنقا *'anqá* phoenix

بقا *baqá* eternity

قاف *Qáf*

The fabled mount Qáf, thought
to symbolize the Holy Qur'án.

وفا *vafá* faithfulness

محلّ *maḥall* place

مپذیر *mapadhír*

مکان *makán* place

بلامكان *bi-lá-makán* lit. "to no place"

آهنگ *áhang*

مقام *maqám*

Station, often used in Sufism to
denote a degree of spiritual un-
derstanding.

رایگان نمودن *ráygán namúdan*

ای پسرِ روح

هر طیری را نظر بر آشیان است
و هر بلبلی را مقصودِ جمالِ گل

مگر طُیورِ افئدۀِ عباد
که به تُرابِ فانی قانع شده
از آشیانِ باقی دور مانده اند

و به گِلْهایِ بُعدِ توجّه نموده
از گِلْهایِ قُرب محروم گشته اند

زهی حیرت و حسرت
و افسوس و دریغ

که به اِبریقی
از امواجِ بحرِ رفیقِ اعلیٰ گذشته اند
و از اُفقِ ابهی دور مانده اند

2. O SON OF SPIRIT!

The bird seeketh its nest; the
nightingale the charm of the rose;

whilst those birds, the hearts of men,
content with transient dust, have
strayed far from their eternal nest,

and with eyes turned towards the
slough of heedlessness are bereft of the
glory of the divine presence.

Alas! How strange and pitiful;

for a mere cupful, they have turned
away from the billowing seas of the
Most High, and remained far from the
most effulgent horizon.

ای دوست

3. O FRIEND!

در روضهٔ قلب
جز گلِ عشق مکار

In the garden of thy heart plant
naught but the rose of love,

و از ذیلِ بلبلِ حُبّ و شوق
دست مدار

and from the nightingale of affection
and desire loosen not thy hold.

مُصاحِبَّتِ اَبَرارِ
عَنِیمَتِ دان

Treasure the companionship of the
righteous

و از مُرافَقَتِ اَشْرارِ
دست و دل هر دو بردار

and eschew all fellowship with the
ungodly.

ای پسرِ انصاف

4. O SON OF JUSTICE!

کدام عاشق
که جز در وطنِ معشوق محلّ گیرد

Whither can a lover go but to the land
of his beloved?

و کدام طالب
که بی مطلوبِ راحت جوید

and what seeker findeth rest away
from his heart's desire?

عاشقِ صادق را
حیات در وصال است
و موت در فراق

To the true lover reunion is life, and
separation is death.

صدرشان از صبرِ خالی
و قلوبشان از اضطبارِ مقدّس

His breast is void of patience and his
heart hath no peace.

از صد هزار جان درگذرند
و به کویِ جانان شتابند

A myriad lives he would forsake to
hasten to the abode of his beloved.

ای پسرِ خاک

5. O SON OF DUST!

به راستی میگویم

Verily I say unto thee:

غافلترین عباد کسی است

Of all men the most negligent is he

که در قول مجادله نماید

that disputeth idly and seeketh to
advance himself over his brother.

و بر برادرِ خود تَفَوُّقِ جوید

بگو ای برادران

Say, O brethren! Let deeds, not words,
be your adorning.

به اعمالِ خود را بیارائید

نه به اقوال

ای پسرانِ ارض

6. O SON OF EARTH!

به راستی بدانید

Know, verily,

قلبی که در آن

the heart wherein the least remnant of
envy yet lingers,

شائبهٔ حسدِ باقی باشد

البتّه

shall never attain My everlasting
dominion,

به جبروتِ باقی من در نیاید

و از ملکوتِ تقدیسِ من

nor inhale the sweet savors of holiness
breathing from My kingdom of
sanctity.

روائحِ قدس نشنود

ای پسرِ حُبِّ

7. O SON OF LOVE!

از تو تا رَفَرَفِ اِمْتِناعِ قُرب
و سِدْرَةُ اِرْتِفَاعِ عِشْقِ
قَدَمی فاصله

Thou art but one step away from the
glorious heights above and from the
celestial tree of love.

قَدَمِ اوّل بردار
و قَدَمِ دیگر بر عالمِ قَدَمِ گُذار
و در سُرادقِ خُلد وارد شو

Take thou one pace and with the next
advance into the immortal realm and
enter the pavilion of eternity.

پس بشنو آنچه
از قلمِ عِزِّ نُزولِ یافت

Give ear then to that which hath been
revealed by the pen of glory.

ای پسرِ عزّ

8. O SON OF GLORY!

در سَبیلِ قُدس چالاک شو

Be swift in the path of holiness,

و بر آفلاکِ اُنس قَدَم گذار

and enter the heaven of communion
with Me.

قلب را به صِیقلِ رُوح پاک کن

Cleanse thy heart with the burnish of
the spirit,

و آهنگِ ساحتِ لولاک نما

and hasten to the court of the Most
High.

ای سایه نابود

9. O FLEETING SHADOW!

از مدارجِ ذُلِّ وَهْمِ بگذر
و به معارجِ عزِّ یقینِ اندر آ

Pass beyond the baser stages of doubt
and rise to the exalted heights of
certainty.

چشمِ حق بگشا

Open the eye of truth,

تا جمالِ مبینِ بینی

that thou mayest behold the veilless
Beauty

و تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ
گوئی

and exclaim: Hallowed be the Lord,
the most excellent of all creators!

ای پسرِ هوی

10. O SON OF DESIRE!

به راستی بشنو

Give ear unto this:

چشمِ فانی

Never shall mortal eye recognize the
everlasting Beauty,

جمالِ باقی نشناسد

و دلِ مُرده

nor the lifeless heart delight in aught
but in the withered bloom.

جز به گُلِ پژمرده مشغول نشود

زیرا که هر قرینی

For like seeketh like, and taketh
pleasure in the company of its kind.

قرینِ خود را جوید

و به جنسِ خود اُنس گیرد

ای پسرِ تُراب

11. O SON OF DUST!

کور شو
تا جمالِ بینی

Blind thine eyes, that thou mayest
behold My beauty;

و گر شو
تا لَحْنِ و صَوْتِ مَلِيحَمِ را شنوی

stop thine ears, that thou mayest
hearken unto the sweet melody of My
voice;

و جاهِل شو
تا از عِلْمِ نَصِیبِ بری

empty thyself of all learning, that thou
mayest partake of My knowledge;

و فقیر شو
تا از بحرِ غَنایِ لایزالِ
قسمتِ بیزوالِ برداری

and sanctify thyself from riches, that
thou mayest obtain a lasting share
from the ocean of My eternal wealth.

کور شو یعنی
از مشاهده غیر جمال من

Blind thine eyes, that is, to all save My
beauty;

و کر شو یعنی
از استماع کلام غیر من

stop thine ears to all save My word;

و جاهل شو یعنی
از سَوای علم من

empty thyself of all learning save the
knowledge of Me;

تا با چشم پاک
و دل طیب
و گوش لطیف
به ساحتِ قدسم در آئی

that with a clear vision, a pure heart
and an attentive ear thou mayest enter
the court of My holiness.

ای صاحبِ دو چشم

12. O MAN OF TWO VISIONS!

چشمی بربند

Close one eye and open the other.

و چشمی برگشا

بربند یعنی

Close one to the world and all that is therein,

از عالم و عالمیان

برگشا یعنی

and open the other to the hallowed beauty of the Beloved.

به جمالِ قدسِ جانان

ای پسرانِ من

13. O MY CHILDREN!

ترسم که

I fear lest,

از نغمهٔ ورقاء فیض نبُرده

bereft of the melody of the dove of
heaven,

بدیارِ فنا راجع شوید

ye will sink back to the shades of utter
loss,

و جمالِ گل ندیده

and, never having gazed upon the
beauty of the rose,

به آب و گل باز گردید

return to water and clay.

ای دوستان

14. O FRIENDS!

به جمالِ فانی
از جمالِ باقی مگذرید

Abandon not the everlasting beauty
for a beauty that must die,

و به خاکدانِ تُرابی
دلِ مبندید

and set not your affections on this
mortal world of dust.

ای پسر روح

15. O SON OF SPIRIT!

وقتی آید

The time cometh,

که بلبلِ قدسِ

when the nightingale of holiness will
no longer unfold the inner mysteries

معنوی از بیانِ اسرارِ

معانی ممنوع شود

و جمیع از نغمهٔ رَحمانی

and ye will all be bereft of the celestial
melody and of the voice from on high.

و ندایِ سبحانی

ممنوع گردید

ای جوهر غفلت

16. O ESSENCE OF NEGLIGENCE!

دریغ که

صد هزار لسانِ معنوی
در لسانی ناطق

Myriads of mystic tongues find
utterance in one speech,

و صد هزار معانیِ غیبی
در لحنی ظاهر

and myriads of hidden mysteries are
revealed in a single melody;

و لکن گوشی نه تا بشنود
و قلبی نه تا حرفی بیابد

yet, alas, there is no ear to hear,
nor heart to understand.

ای همگنان

17. O COMRADES!

ابوابِ لامکان باز گشته

The gates that open on the Placeless
stand wide

و دیارِ جانان

and the habitation of the loved one is
adorned with the lovers' blood,

از دمِ عاشقان زینت یافته

و جمیع از این شهرِ روحانی

yet all but a few remain bereft of this
celestial city,

محروم مانده اند

الاّ قلیلی

و از آن قلیل

and even of these few,

هم با قلبِ طاهر

none but the smallest handful hath
been found with a pure heart and
sanctified spirit.

و نفسِ مقدّس مشهود نگشت

الاّ اقلّ قلیلی

ای اهلِ فردوس برین

18. O YE DWELLERS IN THE HIGHEST PARADISE!

اهلِ یقین را اخبار نمائید

که در فضای قدس

قربِ رضوان

روضهٔ جدیدی ظاهر گشته

و جمیع اهلِ عالین

و هیاکلِ خلدِ برین

طائفِ حَوْلِ آن گشته اند

پس جهدی نمائید

تا به آن مقام درآئید

و حقائقِ اسرارِ عشق را

از شقایقش جوئید

و جمیع حکمت‌های بالغهٔ احدیه را

از اثمارِ باقیه‌اش بیابید

قُرَّتْ أَبْصَارُ الَّذِينَ

هُمْ دَخَلُوا فِيهِ آمِنِينَ

Proclaim unto the children of
assurance that within the realms of
holiness, nigh unto the celestial
paradise, a new garden hath appeared,

round which circle the denizens of the
realm on high and the immortal
dwellers of the exalted paradise.

Strive, then, that ye may attain that
station,

that ye may unravel the mysteries of
love from its wind-flowers and learn
the secret of divine and consummate
wisdom from its eternal fruits.

Solaced are the eyes of them that enter
and abide therein!

ای دوستان من

19. O MY FRIENDS!

آیا فراموش کرده‌اید
آن صبح صادق رشنی را

Have ye forgotten that true and
radiant morn,

که در ظلّ شجره انیسا
که در فردوس اعظم غرس شده
جمع در آن فضای قدس مبارک
نزد من حاضر بودید

when in those hallowed and blessed
surroundings ye were all gathered in
My presence beneath the shade of the
tree of life, which is planted in the
all-glorious paradise?

و به سه کلمه طیّبه تکلم فرمودم
و جمع آن کلمات را
شنیده و مدهوش گشتید
و آن کلمات این بود

Awe-struck ye listened as I gave
utterance to these three most holy
words:

ای دوستان

O friends!

رضای خود را بر رضای من
اختیار مکنید

Prefer not your will to Mine,

و آنچه برای شما نخواهم
هرگز نخواهید

never desire that which I have not
desired for you,

و با دلهای مرده
که به آمال و آرزو آلوده شده
نزد من میائید

and approach Me not with lifeless
hearts, defiled with worldly desires
and cravings.

اگر صدر را مقدّس کنید

Would ye but sanctify your souls,

حال آن صحرا
و آن فضا را

ye would at this present hour recall
that place and those surroundings,

به نظر در آرید

و بیان من بر همه شما
معلوم شود

and the truth of My utterance should
be made evident unto all of you.

در سَطَرِ هشتم
از اَسَطَرِ قدس
که در لوحِ پنجم
از فردوس است میفرماید

In the eighth of the most holy lines, in
the fifth Tablet of Paradise, He saith:

ای مردگانِ فِراشِ غفلت

20. O YE THAT ARE LYING AS DEAD
ON THE COUCH OF
HEEDLESSNESS!

قرنها گذشت

Ages have passed and your precious
lives are well-nigh ended,

و عُمرِ گِرانمایه را

به اِنْتها رسانده اید

و نَفَسِ پاکی از شما

yet not a single breath of purity hath
reached Our court of holiness from
you.

به ساحتِ قدسِ ما نیامد

در اَبْحُرِ شِرکِ مُسْتَغَرِّقِید

Though immersed in the ocean of
misbelief, yet with your lips ye profess
the one true faith of God.

و کَلِمِه توحید بر زبان میرانید

مَبْغُوضِ مرا

Him whom I abhor ye have loved, and
of My foe ye have made a friend.

مَحْبُوبِ خود دانسته اید

و دشمنِ مرا

دوستِ خود گرفته اید

و در ارضِ من
به کمالِ خُرَمی و سرور
مَشی مینماید

Notwithstanding, ye walk on My
earth complacent and self-satisfied,

و غافل از آنکه زمینِ من
از تو بیزار است
و اشیای ارض
از تو در گریز

heedless that My earth is weary of you

and everything within it shunneth
you.

اگر فی الجملة بَصَرِ بگشائی
صد هزار حُزن را
از این سرور خوشتر دانی
و فنا را از این حیات
نیکوتر شُمری

Were ye but to open your eyes,

ye would, in truth, prefer a myriad
griefs unto this joy,

and would count death itself better
than this life.

ای خاکی مُتَحَرِّک

21. O MOVING FORM OF DUST!

من به تو مأْنوسم
و تو از من مأْیوس

I desire communion with thee, but
thou wouldst put no trust in Me.

سیفِ عصیان
شجرهٔ امیدِ تُو بُریده

The sword of thy rebellion hath felled
the tree of thy hope.

و در جمیعِ حال به تو نزدیکم
و تو در جمیعِ احوال از من دور

At all times I am near unto thee, but
thou art ever far from Me.

و من عزّتِ بیزوال
برای تو اختیارِ نمودم
و تو ذلّتِ بی منتهی
برای خود پسندیدی

Imperishable glory I have chosen for
thee, yet boundless shame thou hast
chosen for thyself.

آخر تا وقت باقی مانده
رُجوع کن
و فُرصت را مگذار

While there is yet time, return, and
lose not thy chance.

ای پسرِ هوی

22. O SON OF DESIRE!

اهلِ دانش و بینش سالها کوشیدند
و به وصالِ ذی الجلال فائز
نگشتند

The learned and the wise have for long
years striven and failed to attain the
presence of the All-Glorious;

و عُمرها دویدند
و به لِقایِ ذی الجمال نرسیدند

they have spent their lives in search of
Him, yet did not behold the beauty of
His countenance.

و تو نادویده به منزل رسیده
و ناطلبیده به مَطْلَبِ واصل شدی

Thou without the least effort didst
attain thy goal, and without search
hast obtained the object of thy quest.

و بعد از جمیع این مقام و رتبه

به حجابِ نفسِ خود
چنان مُحْتَجِبِ ماندی

Yet, notwithstanding, thou didst
remain so wrapt in the veil of self,

که چشمت به جمالِ دوست
نیفتاد

that thine eyes beheld not the beauty
of the Beloved, nor did thy hand
touch the hem of His robe.

و دستت به دامنِ یار نرسید

فَتَعَجَّبُوا مِنْ ذَلِكَ يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

Ye that have eyes, behold and wonder.

ای اهل دیار عشق

شمع باقی را آریاحِ فانی
إحاطه نموده

و جمالِ غلامِ روحانی
در غُبارِ تیرهِ ظلمانی مستور مانده

سلطانِ سلاطینِ عشق
در دستِ رعایایِ ظلمِ مظلوم

و حَمامِیهِ قدسی
در دستِ جُعدانِ گرفتار

جمعِ اهلِ سُرادقِ ابهی
و ملاً اعلیٰ

نُوحه و نُدبه مینمایند

و شما در کمالِ راحت
در ارضِ غفلت اقامت نموده‌اید

و خود را هم از دوستانِ خالص
مَحسوب داشته‌اید

فَباطِل ما أَنْتُمْ تَظُنُّونَ

23. O DWELLERS IN THE CITY OF LOVE!

Mortal blasts have beset the
everlasting candle,

and the beauty of the celestial Youth is
veiled in the darkness of dust.

The chief of the monarchs of love is
wronged by the people of tyranny

and the dove of holiness lies prisoned
in the talons of owls.

The dwellers in the pavilion of glory
and the celestial concourse bewail and
lament,

while ye repose in the realm of
negligence,

and esteem yourselves as of the true
friends.

How vain are your imaginings!

ای جُهَلایِ مَعْرُوفِ به عِلْمِ

24. O YE THAT ARE FOOLISH, YET
HAVE A NAME TO BE WISE!

چرا در ظاهر دَعْوِی شَبانی کنید

Wherefore do ye wear the guise of
shepherds,

و در باطنِ ذِئْبِ اَغْنامِ من شده اید

when inwardly ye have become wolves,
intent upon My flock?

مَثَلِ شما

Ye are even as the star, which riseth ere
the dawn,

مَثَلِ ستاره قبل از صُبح است

که در ظاهر دُرِّی و روشن است

and which, though it seem radiant and
luminous,

و در باطن سببِ اِضْلال و هَلَاکَت

leadeth the wayfarers of My city astray
into the paths of perdition.

کاروانهایِ مدینه و دیارِ من است

ای به ظاهر آراسته و به باطن
کاسته

25. O YE SEEMING FAIR YET
INWARDLY FOUL!

مَثَلِ شما مِثْلِ آبِ تلخِ صافی است
که کمالِ لُطَافَت و صَفَا
از آن در ظاهر مشهود شود
چون به دستِ صَرَّافِ ذائِقُهُ أَحَدِیَّه
افتد

Ye are like clear but bitter water, which
to outward seeming is crystal pure

but of which, when tested by the
divine Assayer, not a drop is accepted.

قطره‌ای از آن را قبول نفرماید
بلی تجلّی آفتاب در تراب و مرآت
هر دو موجود
ولَکِن از فَرَقْدان
تا اَرْضُ فَرَق دان
بَلْکِه فَرَقِ بی منتهی در میان

Yea, the sun beam falls alike upon the
dust and the mirror,

yet differ they in reflection even as
doth the star from the earth:

nay, immeasurable is the difference!

ای دوستِ لسانی من

26. O MY FRIEND IN WORD!

قدری تأمل اختیار کن

Ponder awhile.

هرگز شنیده‌ای

Hast thou ever heard that friend and
foe should abide in one heart?

که یار و اغیار در قلبی بگنجَد

پس اغیار را بران

Cast out then the stranger, that the
Friend may enter His home.

تا جانان به منزلِ خود در آید

ای پسرِ خاک

27. O SON OF DUST!

جميع آنچه
در آسمانها و زمین است
برای تو مُقرر داشتم

All that is in heaven and earth I have
ordained for thee,

مگر قلوب را
که محلّ نزولِ تجلّی جمال
و اِجلالِ خود مُعین فرمودم

except the human heart, which I have
made the habitation of My beauty and
glory;

و تو منزل و محلّ مرا
به غیر من گذاشتی

yet thou didst give My home and
dwelling to another than Me;

چنانچه در هر زمان
که ظهورِ قدسِ من
آهنگِ مکانِ خود نمود

and whenever the manifestation of My
holiness sought His own abode, a
stranger found He there,

غیر خود را یافت
اغیار دید

و لامکان به حَرَمِ جانان شتافت

and, homeless, hastened unto the
sanctuary of the Beloved.

و مع ذلک سِتْر نمودم
و سرّ نگشودم

Notwithstanding I have concealed thy
secret and desired not thy shame.

و خجلتِ ترا نپسندیدم

ای جوهرِ هوی

28. O ESSENCE OF DESIRE!

بسا سحرگاهان
که از مشرقِ لامکان
به مکانِ تو آمدم

At many a dawn have I turned from
the realms of the Placeless unto thine
abode,

و ترا در بسترِ راحت
به غیرِ خود مشغول یافتم

and found thee on the bed of ease
busied with others than Myself.

و چون برقِ روحانی
به غمامِ عزِّ سلطانی
رُجوع نمودم

Thereupon, even as the flash of the
spirit, I returned to the realms of
celestial glory

و در مکامِ قُربِ خود
نزدِ جنودِ قدسِ اظهار نداشتم

and breathed it not in My retreats
above unto the hosts of holiness.

ای پسر جود

29. O SON OF BOUNTY!

در بادیه‌های عَدَم بودی
و ترا بِمَدَدِ تَرابِ امر
در عالم ملک ظاهر نمودم

Out of the wastes of nothingness, with
the clay of My command I made thee
to appear,

و جمیع ذرّاتِ مُمکنات
و حَقائِقِ کائنات را
بر تربیتِ تو گُماشتم

and have ordained for thy training
every atom in existence and the
essence of all created things.

چنانچه قبل از خروج از بَطْنِ اُمّ

Thus, ere thou didst issue from thy
mother's womb,

دو چشمه شیرِ منیر
برای تو مُقَرَّر داشتم

I destined for thee two founts of
gleaming milk,

و چشمها برای حفظِ تو گُماشتم
و حُبِّ ترا در قلوبِ اِلقا نمودم

eyes to watch over thee, and hearts to
love thee.

و به صِرْفِ جود
ترا در ظِلِّ رحمتِ پروردم
و از جوهرِ فضل و رحمت
ترا حِفْظ فرمودم

Out of My loving-kindness, 'neath the
shade of My mercy I nurtured thee,

and guarded thee by the essence of My
grace and favor.

و مقصود از جمیع این مراتب
آن بود

که به جبروتِ باقیِ ما درائی
و قابلِ بخششهایِ غیبیِ ما شوی

و تو غافل
چون به ثمر آمدی
از تمامیِ نعیمِ غفلت نمودی

و به گمانِ باطلِ خود پرداختی

به قسمی که بِالْمَرَّةِ فراموش
نمودی

و از بابِ دوست به آیوانِ دشمن
مَقَرُّ یافتی و مَسْکَن نمودی

And My purpose in all this was

that thou mightest attain My
everlasting dominion and become
worthy of My invisible bestowals.

And yet heedless thou didst remain,
and when fully grown, thou didst
neglect all My bounties

and occupied thyself with thine idle
imaginings,

in such wise that thou didst become
wholly forgetful, and,

turning away from the portals of the
Friend didst abide within the courts of
My enemy.

ای بنده دنیا

**30. O BOND SLAVE OF THE
WORLD!**

در سحرگاهان
نسیمِ عنایتِ من
بر تو مُرور نمود

Many a dawn hath the breeze of My
loving-kindness wafted over thee

و ترا در فراشِ غفلتِ خفته یافت

and found thee upon the bed of
heedlessness fast asleep.

و بر حالِ تو گریست و باز گشت

Bewailing then thy plight it returned
whence it came.

ای پسر ارض

31. O SON OF EARTH!

اگر مرا خواهی جز مرا منخواه

Wouldst thou have Me, seek none
other than Me;

و اگر اراده جمالم داری
چشم از عالمیان بردار

wouldst thou gaze upon My beauty,
close thine eyes to the world and all
that is therein;

زیرا که اراده من و غیر من
چون آب و آتش

for My will and the will of another
than Me, even as fire and water,

در یک دل و قلب نگنجد

cannot dwell together in one heart.

ای بیگانه با یگانه

32. O BEFRIENDED STRANGER!

شمعِ دلت برافروخته
دستِ قدرتِ منست

The candle of thine heart is lighted by
the hand of My power,

آن را به بادهایِ مخالفِ
نفس و هوی خاموش مکن

quench it not with the contrary winds
of self and passion.

و طبیبِ جمیعِ علّتهایِ تو
ذکرِ منست فراموشش منما

The healer of all thine ills is
remembrance of Me, forget it not.

حبِّ مرا سرمایۀِ خود کن
و چون بصر و جان
عزیزش دار

Make My love thy treasure
and cherish it even as thy very sight
and life.

ای برادر من

33. O MY BROTHER!

از لسان شکرینم
کلمات نازنینم شنو

Hearken to the delightful words of
My honeyed tongue,

و از لب نمکینم
سلسبیل قدس معنوی بیاشام
یعنی

and quaff the stream of mystic holiness
from My sugar-shedding lips.

تخمهای حکمت لدنیم را
در ارض طاهر قلب بیفشان

Sow the seeds of My divine wisdom in
the pure soil of thy heart,

و به آب یقین آبش ده

and water them with the water of
certitude,

تا سنبلات علم و حکمت من
سر سبز از بلده طیبه
انبات نماید

that the hyacinths of My knowledge
and wisdom may spring up fresh and
green in the sacred city of thy heart.

ای اهل رضوان من

34. O DWELLERS OF MY PARADISE!

نَهَالِ مُحَبَّتٍ وَ دُوسْتِیِ شَمَارَا
در روضهٔ قدسِ رضوان
به یَدِ مُلَاطِفَتِ غَرَسِ نَمُودَم

With the hands of loving-kindness I
have planted in the holy garden of
paradise the young tree of your love
and friendship,

و به نِیْسَانِ مَرَحَمَتِ آبَشِ دَادَم

and have watered it with the goodly
showers of My tender grace;

حَالِ نَزْدِیْکِ بَهِ ثَمَرِ رَسِیْدَهِ

now that the hour of its fruiting is
come,

جَهِدِیِ نَمَائِدِ تَا مَحْفُوظِ مَانَد

strive that it may be protected,

و به نَارِ اَمَلِ وَ شَهْوَتِ نَسُوزَد

and be not consumed with the flame
of desire and passion.

ای دوستان من

35. O MY FRIENDS!

سراج ضلالت را خاموش کنید
و مشاعل باقیه هدایت
در قلب و دل برافروزید

Quench ye the lamp of error,
and kindle within your hearts the
everlasting torch of divine guidance.

که عنقریب صرافان وجود
در پیشگاه حضور معبود

For ere long the assayers of mankind
shall, in the holy presence of the
Adored,

جز تقوای خالص نپذیرند
و غیر عمل پاک قبول ننمایند

accept naught but purest virtue and
deeds of stainless holiness.

ای پسر تراب

36. O SON OF DUST!

حکمای عباد آنانند
که تا سمع نیابند لب نگشایند

The wise are they that speak not unless
they obtain a hearing,

چنانچه ساقی تا طلب نبیند
ساغر نبخشد

even as the cup-bearer, who proffereth
not his cup till he findeth a seeker,

و عاشق تا به جمال معشوق
فائز نشود از جان نخرود

and the lover who crieth not out from
the depths of his heart until he gazeth
upon the beauty of his beloved.

پس باید

Wherefore

حبّه‌های حکمت و علم را
در ارض طیبیه قلب مبذول دارید

sow the seeds of wisdom and
knowledge in the pure soil of the
heart,

و مستور نمائید
تا سنبلات حکمت الهی
از دل برآید نه از گِل

and keep them hidden, till the
hyacinths of divine wisdom spring
from the heart and not from mire and
clay.

در سطر اوّل لوح	In the first line of the Tablet
مذکور و مسطورست	it is recorded and written,
و در سرادق حفظ الله مستور	and within the sanctuary of the tabernacle of God is hidden:

ای بنده من

37. O MY SERVANT!

ملک بی زوال را
به انزالی از دست منه

Abandon not for that which perisheth
an everlasting dominion,

و شاهنشهی فردوس را
به شهوتی از دست مده

and cast not away celestial sovereignty
for a worldly desire.

اینست کوثر حیوان
که از معین قلم رحمن
ساری گشته

This is the river of everlasting life that
hath flowed from the well-spring of
the pen of the merciful;

طوبی للشاریین

well is it with them that drink!

ای پسر روح

38. O SON OF SPIRIT!

قفس بشکن

Burst thy cage asunder,

و چون همای عشق
به هوای قدس پرواز کن

and even as the phoenix of love soar
into the firmament of holiness.

و از نَفْس بگذر

Renounce thyself

و با نَفْسِ رحمانی
در فضای قدس ربّانی بیارام

and, filled with the spirit of mercy,
abide in the realm of celestial sanctity.

ای پسر رماد

39. O OFFSPRING OF DUST!

به راحت یومی قانع مشو

Be not content with the ease of a
passing day,

و از راحت بیزوال باقیه مگذر

and deprive not thyself of everlasting
rest.

و گلشن باقی عیش جاودان را
به گلخن فانی ترابی تبدیل منما

Barter not the garden of eternal
delight for the dust-heap of a mortal
world.

از زندان به صحراهای خوش جان
عروج کن

Up from thy prison ascend unto the
glorious meads above,

و از قفس امکان
به رضوان دلکش لامکان بخرام

and from thy mortal cage wing thy
flight unto the paradise of the
Placeless.

ای بنده من

40. O MY SERVANT!

از بند ملک خود را رهائی بخش

Free thyself from the fetters of this world,

و از حبس نفس خود را آزاد کن

and loose thy soul from the prison of self.

وقت را غنیمت شمر

Seize thy chance,

زیرا که این وقت را دیگر نبینی

for it will come to thee no more.

و این زمان را هرگز نیابی

ای فرزند کنیز من

41. O SON OF MY HANDMAID!

اگر سلطنت باقی بینی

Didst thou behold immortal
sovereignty,

البته به کمال جدّ
از ملک فانی درگذری

thou wouldst strive to pass from this
fleeting world.

و لکن ستر آنرا حکمتهاست
و جلوه این را رمزها

But to conceal the one from thee and
to reveal the other is a mystery

جز افئده پاک ادراک ننماید

which none but the pure in heart can
comprehend.

ای بنده من

42. O MY SERVANT!

دل را از غلّ پاک کن
و بی حسد به بساط قدس
احد بخرام

Purge thy heart from malice and,
innocent of envy, enter the divine
court of holiness.

ای دوستان من

43. O MY FRIENDS!

در سبیل رضای دوست
مشی نمائید

Walk ye in the ways of the good
pleasure of the Friend,

و رضای او در خلق او
بوده و خواهد بود
یعنی

and know that His pleasure is in the
pleasure of His creatures.

That is:

دوست بی رضای دوست خود
در بیت او وارد نشود

no man should enter the house of his
friend save at his friend's pleasure,

و در اموال او تصرف ننماید
و رضای خود را

nor lay hands upon his treasures

nor prefer his own will to his friend's,

بر رضای او ترجیح ندهد
و خود را در هیچ امری
مقدم نشمارد

and in no wise seek an advantage over
him.

فتفکروا فی ذلک یا اولی الافکار

Ponder this, ye that have insight!

ای رفیق عرشی

44. O COMPANION OF MY
THRONE!

بد مشنو و بد مبین

Hear no evil, and see no evil,

و خود را ذلیل مکن

abase not thyself,

و عویل برمیاری

neither sigh and weep.

یعنی

بد مگو تا نشنوی

Speak no evil, that thou mayest not
hear it spoken unto thee,

و عیب مردم را بزرگ مدان

and magnify not the faults of others

تا عیب تو بزرگ ننماید

that thine own faults may not appear
great;

و ذلّت نفسی میپسند

and wish not the abasement of

تا ذلّت تو چهره نگشاید

anyone, that thine own abasement be
not exposed.

پس با دل پاک
و قلب طاهر
و صدر مقدّس
و خاطر منزّه
در ایّام عمر خود
که اقلّ از آنی محسوبست
فارغ باش

Live then the days of thy life, that are
less than a fleeting moment, with thy
mind stainless, thy heart unsullied, thy
thoughts pure, and thy nature
sanctified,

تا بفراغت از این جسد فانی
بفردوس معانی راجع شوی
و در ملکوت باقی مقرّ یابی

so that, free and content, thou mayest
put away this mortal frame,
and repair unto the mystic paradise
and abide in the eternal kingdom for
evermore.

وای وای

ای عاشقان هوای نفسانی

از معشوق روحانی

چون برق گذشته‌اید

و بخیال شیطانی

دل محکم بسته‌اید

ساجد خیالید

و اسم آن را حقّ گذاشته‌اید

و ناظر خارید

و نام آن را گل گذارده‌اید

نه نفس فارغی از شما برآمد

و نه نسیم انقطاعی از ریاض

قلوبتان وزید

**45. ALAS! ALAS! O LOVERS OF
WORLDLY DESIRE!**

Even as the swiftness of lightning ye
have passed by the Beloved One,

and have set your hearts on satanic
fancies.

Ye bow the knee before your vain
imagining, and call it truth.

Ye turn your eyes towards the thorn,
and name it a flower.

Not a pure breath have ye breathed,
nor hath the breeze of detachment
been wafted from the meadows of
your hearts.

نصایح مشفقہ محبوبرا

بیاد داده‌اید

و از صفحہ دل

محو نموده‌اید

و چون بهائم

در سبزہ زار شہوت و امل

تعیش مینمائید

Ye have cast to the winds the loving
counsels of the Beloved

and have effaced them utterly from the
tablet of your hearts,

and even as the beasts of the field,

ye move and have your being within
the pastures of desire and passion.

ای برادران طریق

46. O BRETHREN IN THE PATH!

چرا از ذکر نگار غافل گشته‌اید

Wherefore have ye neglected the
mention of the Loved One,

و از قرب حضرت یار دور مانده‌اید

and kept remote from His holy
presence?

صرف جمال در سراقق بی‌مثال

The essence of beauty is within the
peerless pavilion,

بر عرش جلال مستوی

set upon the throne of glory,

و شما بهوای خود

whilst ye busy yourselves with idle
contentions.

بجدال مشغول گشته‌اید

روایح قدس میوزد

The sweet savors of holiness are
breathing

و نسائم جود در هیوب

and the breath of bounty is wafted,

و کلّ بزکام مبتلی شده‌اید

yet ye are all sorely afflicted and
deprived thereof.

و از جمیع محروم مانده‌اید

زهی حسرت بر شما

Alas for you

و علی الذینهم یمشون

and for them that walk in your ways
and follow in your footsteps!

علی أعقابکم

و علی أثر أقدامکم هم یمرون

ای پسران آمال

47. O CHILDREN OF DESIRE!

جامه غرور را از تن بر آرید
و ثوب تکبر از بدن بپندازید

Put away the garment of vainglory,
and divest yourselves of the attire of
haughtiness.

در سطر سیم از اسطر قدس
که در لوح یاقوتی
از قلم خفی ثبت شده این است

In the third of the most holy lines writ
and recorded in the Ruby Tablet by
the pen of the unseen this is revealed:

ای برادران

48. O BRETHREN!

با یکدیگر مدارا نمائید

Be forbearing one with another

و از دنیا دل بردارید

and set not your affections on things
below.

بعزّت افتخار منمائید

Pride not yourselves in your glory,

و از ذلّت ننگ مدارید

and be not ashamed of abasement.

قسم بجمال

By My beauty!

که کلّ را از تراب خلق نمودم

I have created all things from dust,

و البتّه بخاک راجع فرمایم

and to dust will I return them again.

ای پسران تراب

49. O CHILDREN OF DUST!

اغنیارا از ناله سحرگاهی فقرا
اخبار کنید

Tell the rich of the midnight sighing
of the poor,

که مبادا از غفلت بهلاکت افتند

lest heedlessness lead them into the
path of destruction,

و از سدره دولت بی نصیب مانند

and deprive them of the Tree of
Wealth.

الکرم و الجود من خصالی

To give and to be generous are
attributes of Mine;

فهنيئاً لمن تزین بخصالی

well is it with him that adorneth
himself with My virtues.

ای سازج هوی

50. O QUINTESSENCE OF PASSION!

حرص را باید گذاشت

Put away all covetousness

و بقناعت قانع شد

and seek contentment;

زیرا که لازال حریص محروم بوده

for the covetous hath ever been
deprived,

و قانع محبوب و مقبول

and the contented hath ever been
loved and praised.

ای پسر کنیز من

51. O SON OF MY HANDMAID!

در فقر اضطراب نشاید

Be not troubled in poverty

و در غنا اطمینان نباید

nor confident in riches,

هر فقری را غنا در پی

for poverty is followed by riches,

و هر غنارا فنا از عقب

and riches are followed by poverty.

و لکن فقر از ماسوی الله

Yet to be poor in all save God is a

نعمتی است

wondrous gift,

بزرگ حقیر شمارید

belittle not the value thereof,

زیرا که در غایت آن

for in the end it will make thee rich in

غنای بالله رخ بگشاید

God,

و در این مقام
أنتم الفقراء مستور

and thus thou shalt know the meaning
of the utterance, "In truth ye are the
poor,"

و کلمه مبارکه
والله هو الغنيّ

and the holy words, "God is the
all-possessing,"

چون صبح صادق
از افق قلب عاشق ظاهر و باهر
و هویدا و آشکار شود

shall even as the true morn
break forth gloriously resplendent
upon the horizon of the lover's heart,

و بر عرش غنا
متمکن گردد و مقرّ یابد

and abide secure on the throne of
wealth.

ای پسران غفلت و هوی

**52. O CHILDREN OF NEGLIGENCE
AND PASSION!**

دشمن مرا در خانه من راه داده‌اید

Ye have suffered My enemy to enter
My house

و دوست مرا از خود رانده‌اید

and have cast out My friend,

چنانچه

for ye have enshrined the love of
another than Me in your hearts.

حبّ غیر مرا در دل منزل داده‌اید

بشنوید بیان دوست را

Give ear to the sayings of the Friend

و برضوانش اقبال نمائید

and turn towards His paradise.

دوستان ظاهر نظر بمصلحت خود

Worldly friends, seeking their own
good, appear to love one the other,

یکدیگر را دوست داشته و دارند

و لکن دوست معنوی شمارا

whereas the true Friend hath loved
and doth love you for your own sakes;

لاجل شما دوست داشته و دارد

indeed He hath suffered for your
guidance countless afflictions.

بلکه مخصوص هدایت شما

بلائی لا تحصی قبول فرموده

بچنین دوست جفا مکنید	Be not disloyal to such a Friend,
و بکویش بشتابید	may rather hasten unto Him.
اینست شمس کلمه صدق و وفا	Such is the daystar of the word of truth and faithfulness,
که از افق اصبع مالک اسماء	that hath dawned above the horizon of the pen of the Lord of all names.
اشراق فرموده	
افتحوا آذانکم لاصغاء کلمة الله	Open your ears that ye may hearken unto the word of God,
المهيمن القيوم	the Help in peril, the Self-existent.

ای مغروران باموال فانیه

**53. O YE THAT PRIDE YOURSELVES
ON MORTAL RICHES!**

بدانید که غنا سدّیست
محکم میان طالب و مطلوب
و عاشق و معشوق

Know ye in truth that wealth is a
mighty barrier between the seeker and
his desire, the lover and his beloved.

هرگز غنی بر مقرّ قرب وارد نشود
و بمدینه رضا و تسلیم در نیاید
مگر قلیلی

The rich, but for a few, shall in no wise
attain the court of His presence nor
enter the city of content and
resignation.

پس نیکوست حال آن غنی

Well is it then with him, who, being
rich,

که غنا از ملکوت جاودانی
منعش ننماید

is not hindered by his riches from the
eternal kingdom,

و از دولت ابدی
محرومش نگرداند

nor deprived by them of imperishable
dominion.

قسم باسم اعظم

By the Most Great Name!

که نور آن غنی

The splendor of such a wealthy man
shall illuminate the dwellers of heaven

اهل آسمان را روشنی بخشد

چنانچه شمس اهل زمین را

even as the sun enlightens the people
of the earth!

ای اغنیای ارض

54. O YE RICH ONES ON EARTH!

فقرا امانت منند در میان شما

The poor in your midst are My trust;

پس امانت مرا درست حفظ نمائید

guard ye My trust,

و براحث نفس خود تمام نپردازید

and be not intent only on your own
ease.

ای فرزند هوی

55. O SON OF PASSION!

از آلائش غنا پاک شو

Cleanse thyself from the defilement of
riches

و با کمال آسایش
در افلاک فقر قدم گذار

and in perfect peace advance into the
realm of poverty;

تا خمر بقا از عین فنا بیاشامی

that from the well-spring of
detachment thou mayest quaff the
wine of immortal life.

ای پسر من

56. O MY SON!

صحبت اشرار غم بیفزاید

The company of the ungodly
increaseth sorrow,

و مصاحبت ابرار زنگ دل بزدايد

whilst fellowship with the righteous
cleanseth the rust from off the heart.

من أراد ان یأنس مع الله

He that seeketh to commune with
God,

فلیأنس مع احبائه

let him betake himself to the
companionship of His loved ones;

و من أراد ان یسمع کلام الله

and he that desireth to hearken unto
the word of God,

فلیسمع کلمات اصفیائه

let him give ear to the words of His
chosen ones.

زینهار ای پسر خاک

57. O SON OF DUST!

Beware!

با اشرار الفت مگیر

Walk not with the ungodly

و مؤانست مجو

and seek not fellowship with him,

که مجالست اشرار

for such companionship

نور جان را بنار حسابان

turneth the radiance of the heart into
infernal fire.

تبدیل نماید

ای پسر کنیز من

58. O SON OF MY HANDMAID!

اگر فیض روح القدس طلبی

Wouldst thou seek the grace of the
Holy Spirit,

با احرار مصاحب شو

enter into fellowship with the
righteous,

زیرا که ابرار جام باقی
از کف ساقی خلد نوشیده‌اند

for he hath drunk the cup of eternal
life at the hands of the immortal
Cup-bearer

و قلب مردگان را

and even as the true morn doth
quicken and illumine the hearts of the
dead.

چون صبح صادق

زنده و منیر و روشن نمایند

ای غافلان

59. O HEEDLESS ONES!

گمان مبرید

Think not

که اسرار قلوب مستور است

the secrets of hearts are hidden,

بلکه یقین بدانید

nay, know ye of a certainty

که بخطّ جلی مسطور گشته

that in clear characters they are
engraved

و در پیشگاه حضور مشهود

and are openly manifest in the holy
Presence.

ای دوستان

60. O FRIENDS!

براستی میگویم

Verily I say,

که جمیع آنچه در قلوب

whatsoever ye have concealed within
your hearts

مستور نموده‌اید

نزد ما چون روز

is to Us open and manifest as the day;

واضح و ظاهر و هویداست

و لکن ستر آنرا

but that it is hidden

سبب جود و فضل ماست

is of Our grace and favor,

نه استحقاق شما

and not of your deserving.

ای پسر انسان

61. O SON OF MAN!

شبنمی

A dewdrop out of the fathomless
ocean of My mercy

از ژرف دریای رحمت خود

بر عالمیان مبذول داشتم

I have shed upon the peoples of the
world,

و احدی را مقبل نیافتم

yet found none turn thereunto,

زیرا که کلّ

inasmuch as every one hath turned
away from the celestial wine of unity
unto the foul dregs of impurity,

از خمر باقی لطیف توحید

بماء کثیف نبید اقبال نموده اند

و از کأس جمال باقی

and, content with mortal cup, hath
put away the chalice of immortal
beauty.

بجام فانی قانع شده اند

فبئس ما هُم به یقنعون

Vile is that wherewith he is contented.

ای پسر خاک

62. O SON OF DUST!

از خمر بی مثال محبوب
لا یزال چشم میپوش

Turn not away thine eyes from the
matchless wine of the immortal
Beloved,

و بخمر کدره فانیه چشم مگشا

and open them not to foul and mortal
dregs.

از دست ساقی احدیه
کاوس باقیه برگیر

Take from the hands of the divine
Cup-bearer the chalice of immortal
life,

تا همه هوش شوی

that all wisdom may be thine,

و از سروش غیب معنوی شنوی

and that thou mayest hearken unto
the mystic voice calling from the realm
of the invisible.

بگو ای پست فطرتان

Cry aloud, ye that are of low aim!

از شراب باقی قدسم

Wherefore have ye turned away from

چرا بآب فانی رجوع نمودید

My holy and immortal wine unto
evanescent water?

بگو ای اهل ارض

63. O YE PEOPLES OF THE WORLD!

براستی بدانید

Know, verily,

که بلای ناگهانی شمارا

that an unforeseen calamity followeth
you,

در پی است

and grievous retribution awaiteth you.

و عقاب عظیمی

از عقب گمان مبرید

که آنچه را مرتکب شدید

Think not that which ye have
committed

از نظر محو شده

hath been effaced in My sight.

قسم بجمال

By My beauty!

که در الواح زبرجدی

All your doings hath My pen graven
with open characters upon tablets of
chrysolite.

از قلم جلی

جميع اعمال شما ثبت گشته

ای ظالمان ارض

64. O OPPRESSORS ON EARTH!

از ظلم دست خود را کوتاه نمائید

Withdraw your hands from tyranny,

که قسم یاد نموده‌ام

for I have pledged Myself

از ظلم احدی نگذریم

not to forgive any man's injustice.

و این عهدهی است

This is My covenant

که در لوح محفوظ محتوم داشتم

which I have irrevocably decreed in
the preserved tablet

و بخاتم عزّ مختوم

and sealed with My seal.

ای عاصیان

65. O REBELLIOUS ONES!

بردباری من شمارا جری نمود

My forbearance hath emboldened you

و صبر من شمارا بغفلت آورد

and My long-suffering hath made you
negligent,

که در سیلهای مهلک خطرناک

in such wise that ye have spurred on
the fiery charger of passion into
perilous ways that lead unto
destruction.

بر مراکب نار نفس بی باک میرانید

گویا مرا غافل شمرده اید

Have ye thought Me heedless

و یا بی خبر انگاشته اید

or that I was unaware?

ای مهاجران

66. O EMIGRANTS!

لسان مخصوص ذکر منست

The tongue I have designed for the
mention of Me,

بغیبت میالائید

defile it not with detraction.

و اگر نفس ناری غلبه نماید

If the fire of self overcome you,

بذکر عیوب خود مشغول شوید

remember your own faults

نه بغیبت خلق من

and not the faults of My creatures,

زیرا که هر کدام از شما بنفس خود

inasmuch as every one of you knoweth

أَبْصَرَ و اعرفید از نفوس عباد من

his own self better than he knoweth
others.

ای پسران وهم

67. O CHILDREN OF FANCY!

بدانید چون صبح نورانی

Know, verily, that while the radiant
dawn

از افق قدس صمدانی بردمد

breaketh above the horizon of eternal
holiness,

البته

اسرار و اعمال شیطانی

the satanic secrets and deeds

که در لیل ظلمانی معمول شده

done in the gloom of night

ظاهر شود

shall be laid bare

و بر عالمیان هویدا گردد

and manifest before the peoples of the
world.

ای گیاه خاک

68. O WEED THAT SPRINGETH OUT
OF DUST!

چگونه است

Wherefore

که با دست آلوده

have not these soiled hands of thine
touched first thine own garment,

بشکر مباشرت جامه خود ننمائی

و با دل آلوده

and why with thine heart defiled with
desire and passion

بکثافت شهوت و هوی

معاشرت را جوئی

dost thou seek to commune with Me

و بممالک قدسم راه خواهی

and to enter My sacred realm?

هیئات هیئات عَمَّا أَنْتُمْ تَرِيدُونَ

Far, far are ye from that which ye
desire.

ای پسران آدم

69. O CHILDREN OF ADAM!

کلمه طیبّه و اعمال طاهره مقدّسه

Holy words and pure and goodly
deeds

بسماء عزّ احدیّه صعود نماید

ascend unto the heaven of celestial
glory.

جهد کنید تا اعمال از غبار ریا
و کدورت نفس و هوی پاک شود

Strive that your deeds may be cleansed
from the dust of self and hypocrisy

و بساحت عزّ قبول درآید
چه که عنقریب صرّافان وجود

and find favor at the court of glory;
for ere long the assayers of mankind
shall,

در پیشگاه حضور معبود

in the holy presence of the Adored
One,

جز تقوای خالص نپذیرند
و غیر عمل پاک قبول ننمایند

accept naught but absolute virtue and
deeds of stainless purity.

اینست آفتاب حکمت و معانی

This is the daystar of wisdom and of
divine mystery

که از افق فم مشیّت ربّانی
اشراق فرمود

that hath shone above the horizon of
the divine will.

طوبی للمقبلین

Blessed are they that turn thereunto.

ای پسر عیش

70. O SON OF WORLDLINESS!

خوش ساحتی است

Pleasant is the realm of being,

ساحت هستی

wert thou to attain thereto;

اگر اندر آئی

glorious is the domain of eternity,

و نیکو بساطی است

بساط باقی

shouldst thou pass beyond the world
of mortality;

اگر از ملک فانی

برتر خرامی

sweet is the holy ecstasy

و ملیح است

نشاط مستی

if thou drinkest of the mystic chalice
from the hands of the celestial Youth.

اگر ساغر معانی

از ید غلام الهی

بیاشامی

Shouldst thou attain this station,

اگر باین مراتب فائز شوی

از نیستی و فنا

thou wouldst be freed from
destruction and death, from toil and
sin.

و محنت و خطا

فارغ گردی

ای دوستان من

71. O MY FRIENDS!

یاد آورید

Call ye to mind

آن عهده‌ی را که در جبل فاران
که در بقعه مبارکه زمان واقع شده
با من نموده‌اید

that covenant ye have entered into
with Me upon Mount Paran, situate
within the hallowed precincts of
Zaman.

و ملاً اعلی و اصحاب مدین بقارا
بر آن عهد گواه گرفتم

I have taken to witness the concourse
on high and the dwellers in the city of
eternity,

و حال احدیرا بر آن عهد
قائم نمی بینم

yet now none do I find faithful unto
the covenant.

البته غرور و نافرمانی آن را
از قلوب محو نموده

Of a certainty pride and rebellion have
effaced it from the hearts,

بقسمیکه اثری از آن باقی نمانده

in such wise that no trace thereof
remaineth.

و من دانسته صبر نمودم
و اظهار نداشتم

Yet knowing this, I waited
and disclosed it not.

ای بنده من

72. O MY SERVANT!

مثل تو مثل سیف پر جوهری است

Thou art even as a finely tempered sword

که در غلاف تیره پنهان باشد

concealed in the darkness of its sheath

و باین سبب قدر آن

and its value hidden from the artificer's knowledge.

بر جوهریان مستور ماند

پس

Wherefore

از غلاف نفس و هوی بیرون آی

come forth from the sheath of self and desire

تا جوهر تو بر عالمیان

that thy worth may be made resplendent and manifest unto all the world.

هویدا و روشن آید

ای دوست من

73. O MY FRIEND!

تو شمس سماء قدس منی

Thou art the daystar of the heavens of
My holiness,

خود را بکسوف دنیا میالای

let not the defilement of the world
eclipse thy splendor.

حجاب غفلت را خرق کن

Rend asunder the veil of heedlessness,

تا بی پرده و حجاب

that from behind the clouds thou

از خلف سحاب بدر آئی

mayest emerge resplendent

و جمیع موجودات را

and array all things with the apparel of
life.

بخلعت هستی بیارائی

ای ابناء غرور

74. O CHILDREN OF VAINGLORY!

بسلطنت فانیہ ایامی
از جبروت باقی من گذشته

For a fleeting sovereignty ye have
abandoned My imperishable
dominion,

و خود را
باسباب زرد و سرخ می آرائید

and have adorned yourselves with the
gay livery of the world

و بدین سبب افتخار مینمائید

and made of it your boast.

قسم بجمال

By My beauty!

که جمیع را
در خیمه یکرنگ تراب درآورم

All will I gather beneath the
one-colored covering of the dust

و همه این رنگهای مختلفه را

and efface all these diverse colors

از میان بردارم

مگر کسانی که برنگ من درآیند

save them that choose My own,

و آن تقدیس از همه رنگها است

and that is purging from every color.

ای ابناء غفلت

75. O CHILDREN OF NEGLIGENCE!

بیادشاهی فانی دل
مبندید و مسرور مشوید

Set not your affections on mortal
sovereignty and rejoice not therein.

مثل شما مثل طیر غافلی است
که بر شاخه باغی
در کمال اطمینان بسراید

Ye are even as the unwary bird
that with full confidence warbleth
upon the bough;

و بغتۀ صیّاد اجل
اورا بنخاک اندازد

till of a sudden the fowler Death
throws it upon the dust,

دیگر از نغمه و هیکل
و رنگ او اثری باقی نماند

and the melody, the form and the
color are gone, leaving not a trace.

پس پند گیرید ای بندگان هوی

Wherefore take heed, O bondslaves of
desire!

ای فرزند کنیز من

76. O SON OF MY HANDMAID!

لازال هدایت باقوال بوده

Guidance hath ever been given by words,

و این زمان بافعال گشته

and now it is given by deeds.

یعنی باید جمیع افعال قدسی
از هیکل انسانی ظاهر شود

Every one must show forth deeds that are pure and holy,

چه که در اقوال کلّ شریکند

for words are the property of all alike,

و لکن افعال پاک و مقدّس
مخصوص دوستان ماست

whereas such deeds as these belong only to Our loved ones.

پس بجان سعی نمائید

Strive then with heart and soul

تا بافعال از جمیع ناس ممتاز شوید

to distinguish yourselves by your deeds.

کذلک نصحناکم

In this wise We counsel you

فی لوح قدس منیر

in this holy and resplendent tablet.

ای پسر انصاف

77. O SON OF JUSTICE!

در لیل جمال هیکل بقا

In the night-season the beauty of the
immortal Being

از عقبه زمرّدی وفا
بسدره منتهی رجوع نمود

hath repaired from the emerald height
of fidelity unto the
Sadratu'l-Muntahá,

و گریست گریستنی

and wept with such a weeping

که جمیع ملأ عالین و کرویین
از ناله او گریستند

that the concourse on high and the
dwellers of the realms above wailed at
His lamenting.

و بعد از سبب نوحه و ندبه
استفسار شد

Whereupon there was asked, Why the
wailing and weeping?

مذکور داشت که حسب الأمر

در عقبه وفا منتظر ماندم

و رائحه وفا از اهل ارض نیافتم

و بعد آهنگ رجوع نمودم

ملحوظ افتاد که حمامات قدسی

چند در دست کلاب ارض

مبتلی شده اند

He made reply: As bidden

I waited expectant upon the hill of
faithfulness,

yet inhaled not from them that dwell
on earth the fragrance of fidelity.

Then summoned to return

I beheld, and lo! certain doves of
holiness

were sore tried within the claws of the
dogs of earth.

در این وقت حوریّه الهی	Thereupon the Maid of heaven
از قصر روحانی	hastened forth unveiled and
بی ستر و حجاب دوید	resplendent from Her mystic mansion,
و سؤال از اسامی ایشان نمود	and asked of their names,
و جمیع مذکور شد	and all were told
الاّ اسمی از اسماء	but one.
و چون اصرار رفت	And when urged,
حرف اوّل اسم از لسان جاری شد	the first letter thereof was uttered,
اهل غرفات از مکامن عزّ خود	whereupon the dwellers of the
بیرون دویدند	celestial chambers rushed forth out of
	their habitation of glory.

و چون بحرف دوم رسید	And whilst the second letter was pronounced
جميع بر تراب ريختند	they fell down, one and all, upon the dust.
در آن وقت	At that moment
ندا از مكنن قرب رسيد	a voice was heard from the inmost shrine:
زياده بر اين جايز نه	"Thus far and no farther."
انا كنا شهداء على ما فعلوا	Verily We bear witness to that which they have done
و حينئذ كانوا يفعلون	and now are doing.

ای فرزند کنیز من

78. O SON OF MY HANDMAID!

از لسان رحمن
سلسبیل معانی بنوش

Quaff from the tongue of the merciful
the stream of divine mystery,

و از مشرق بیان
سبحان اشراق انوار شمس تبیان
من غیر ستر و کتمان مشاهده نما

and behold from the dayspring of
divine utterance the unveiled splendor
of the daystar of wisdom.

تخمهای حکمت لدنیم را
در ارض طاهر قلب بیفشان

Sow the seeds of My divine wisdom in
the pure soil of the heart,

و بآب یقین آبش ده

and water them with the waters of
certitude,

تا سنبلات علم و حکمت من

that the hyacinths of knowledge and
wisdom

سر سبز از بلده
طیّبه انبات نماید

may spring up fresh and green from
the holy city of the heart.

ای پسر هوی

79. O SON OF DESIRE!

تا کی در هوای نفسانی

How long wilt thou soar in the realms
of desire?

طیران نمائی

پر عنایت فرمودم

Wings have I bestowed upon thee,

تا در هوای قدس معانی پرواز کنی

that thou mayest fly to the realms of
mystic holiness

نه در فضای وهم شیطانی

and not the regions of satanic fancy.

شانه مرحمت فرمودم

The comb, too, have I given thee

تا گیسوی مشکینم شانه نمائی

that thou mayest dress My raven locks,

نه گلویم بخراشی

and not lacerate My throat.

ای بندگان من

80. O MY SERVANTS!

شما اشجار رضوان منید
باید با ثمار بدیعه منیعه
ظاهر شوید

Ye are the trees of My garden;
ye must give forth goodly and
wondrous fruits,

تا خود و دیگران
از شما منتفع شوند

that ye yourselves and others may
profit therefrom.

لذا بر کلّ لازم
که بصنایع و اکتساب
مشغول گردند
اینست اسباب غنا

Thus it is incumbent on every one
to engage in crafts and professions,
for therein lies the secret of wealth,

یا اولی الألباب
و انّ الأمور معلّقة باسبابها
و فضل الله یغنیکم بها

O men of understanding!

For results depend upon means,
and the grace of God shall be
all-sufficient unto you.

و اشجار بی ثمار
لایق نار بوده و خواهد بود

Trees that yield no fruit
have been and will ever be for the fire.

ای بنده من

81. O MY SERVANT!

پست ترین ناس نفوسی هستند

The basest of men are they

که بی ثمر در ارض ظاهرند

that yield no fruit on earth.

و فی الحقیقه از اموات محسوبند

Such men are verily counted as among
the dead,

بلکه اموات از آن نفوس معطله

may better are the dead in the sight of

مهمله ارجح عند الله مذکور

God than those idle and worthless
souls.

ای بنده من

82. O MY SERVANT!

بهترین ناس آنانند

The best of men are they

که باقتراف تحصیل کنند

that earn a livelihood by their calling

و صرف خود و ذوی القربی نمایند

and spend upon themselves and upon
their kindred

حَبَّاً لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

for the love of God, the Lord of all
worlds.

عروسِ معانیِ بدیعهِ
که ورای پرده‌های بیان
مستور و پنهان بود
بعنایت الهی و الطاف ربّانی
چون شعاع منیر جمال دوست
ظاهر و هویدا شد
شهادت میدهم ای دوستان
که نعمت تمام
و حجّت کامل
و برهان ظاهر
و دلیل ثابت آمد
دیگر تا همت شما
از مراتب انقطاع
چه ظاهر نماید

The mystic and wondrous Bride,
hidden ere this beneath the veiling of
utterance,
hath now, by the grace of God and His
divine favor, been made manifest even
as the resplendent light shed by the
beauty of the Beloved.
I bear witness, O friends!
that the favor is complete, the
argument fulfilled, the proof manifest
and the evidence established.
Let it now be seen what your
endeavors in the path of detachment
will reveal.

كذلك تمّت النّعمة عليكم
و على من فى السّموات و الأرضين

In this wise hath the divine favor been
fully vouchsafed unto you and unto
them that are in heaven and on earth.

و الحمد لله ربّ العالمين

All praise to God, the Lord of all
Worlds.